

الطيب

13
5.5.14/15

Published by the Comic Bible Society, LLC
Copyright © 2022

Kingstone Comics maintains copyright to
this comic book as provided by United
States copyright law.

Print and digital copies of this version may
be freely distributed without penalty under
a Creative Commons license.

ایوب، ست پتر اتے تن دھیاں دا بیٹو، جیہڑا اہل مشرق وچ سب
توں امیر بندے دے طور تے جانیاں جانداسی۔

ایوب، جیدے لئی میری
خواہش اے جی اوہدے ورگا
ہاں، تے اجیہا بندہ جیسے لئی
میں اُمید کردا ہاں میرے ہاں
بچے دی اوہدے وانگر بن۔

ایلیز، میرا پُراٹا
دوست، توں دی بوہت
! مہربان ایں

بلکہ، خدا لئی اپنے آپ نوں وقف کرن، اپنے
خاندان نوں، اپنے یاراں بیلایاں، تے اپنے
ساحھی انساناں لئی جانیاں چنداسی۔

میں اپنے میزبان
لئی پیالہ بنایا اے۔

ہا، توں میرا
دوست ایں۔

نہیں، ہنس توں ودھ
کہ نہیں، توں میرے
خاندان وانگر ایں۔

کیہ میں مہربان ہاں؟ اوس
عظیقت نوں ویسوی جیڑی
ایسی ساڈے لئی دتی

سارے علاقے وچوں اوہدے قریبی
دوست مٹر اوہدے کول آئے۔۔

ایوب، بغیر کے مطلب
توں میں تیرے خاندان
! نال پیار کر دا ہاں

خاندان، "اوه آکھدا اے!"
! کیہ ایہہ میں ہوداں گا

ایفر، اک تہائی، جیہڑا تہائی توں سی، اوه تھاں
جیڑی اپنی حکمت توں جانی پچھانی جاندی سی۔

ایوب لئی، فیاض دل،
! وفادار، تے متقی بندہ

ایہہ چنگی شے اے پئی اوه
عاجز اے، یا ایہدی ساری
تعریف اوہدی سربراہی توں
جاندی اے۔

ایہو، جیہڑا بڑی سی - جیہڑا ایوب دے قریبی
دوستاں وچوں اک سی - اوہدے ناں دا مطلب، "
"میرا خدا اوه اے۔"

ایوب، میں نہیں جانتا پئی
کیوں توں ایسی دولت نے
خاندان لئی مشتق ساں۔

پر، مینوں جانن دے
تاں جو میں وی، ایہہ
کر ساں۔

ضوفر، نعمانی، جیہڑا نعمانہ دے
قبیلے دے بارڈ توں سی۔

جی ہاں، اوه بندہ جیہڑا
اپنے خاندان توں پیدا کر دا
اے، لیکن حکمت توں پیار
! کرن والا وی اے

بلد، اک سوچی، جیہڑا سونا دی نسل وچوں
اے، جیہڑا کہ ابراہام دا پتر سی۔ جیہڑا
مشرقی ملک وچ عرب دے صحرا وچوں سی۔

باپ؟

میں چھڑ کے جا رہا ہوں۔ عمار
اک ہور ضیافت دی میریانی کر
رہا ہے۔

میںوں پسند اے بنی
میرے ہاں ہے تیرا اک
دوے مال اکٹھے رہن توں
لطف اندوز بندے نیں۔

پہلوں ای چھڑ
رہا ایں؟

ہر اک توں اپنا
پیار دیویں

اسیں اوہدی داد دیندے ہاں جو توں
ساڈے لئی کر دا ایں۔ خاص طور تے
قربانیاں دا، تے اسیں اجہیا کچھ نہیں
کراں گے جو تہیوں بے عزت کرے! یاں
خدا نوں! میں وعدہ کر داہاں۔

عزت و احترام دے عمل
نوں یاد کر! اپنے بھراواں
تے بہناں نوں یاد کر۔

اے باپ! میں
کراں گا۔

میں سیت نوں آکھیا اے
بنی اوہ تہیوں مال لووے۔
اوہ اوٹھے رہوے گا تے
میج تہیوں گھر لیاوے گا۔

اگلی سویر صبح نوں۔

ایوب نہیں اودہ ائی کیتا جو
اوس میں آکھیا سی۔

جیویں اودہ ہمیشہ کردا سی۔

اے خداوند، اپنے بچیاں
دی خاطر میں تیرے قول
آیا ہاں۔

توں مینوں اودھناں تال
برکت دئی اے۔۔۔

ہے اودھناں نہیں اپنے دلاں
وچ تیری تحفہ کیتی، تے لبس
! قربانی نوں قبول فرما

ایوب جانندا سی پئی خدا
اودھے عملوں نوں دیکھے گا۔

پر اودہ ایہدے توں ناواقف سی پئی کوئی ہور، کوئی
ہور شے دی اودھی پرکھ تے جانچ کردی اے۔

آسمان اُتے ، خدا دے پتر
اپنے آپ نوں خداوند اگے
پیش کر دے نیں ۔

تے اک ہور ، جیہڑا ان دیکھیا
پرکھ کرن والا اے ، اوہ وی
اوہناں دے نال آیا ۔

اک دگیا ہو یا ۔

ڈگے ہونیاں وچوں پہلا ۔

شیطان

توں کتھوں
آیا ایں ؟

میں ایتے دھرتی دے
لوکاں وچ ساں ۔

ایدر اودھر گھم پھر رہیا
ساں ، اوہناں جانوراں دا
مشاہدہ کر رہیا ساں چہناں
توں توں یونیت پیدا کر دا
ایں ۔

ہاں ، توں کر
رہا ساں ۔

آ، ہاں جی۔

پر اوس توں کیوں تیرے
توں ڈرنا نہیں چاہیدا؟

توں اوہدی حفاظت
کروا ایں! توں اوہنوں
برکت دیندا ایں۔

اوہدے کول شاندار گھر اے،
بوہت چوکھا غلہ اے، تے صحت
! مند توانا خاندان اے

کیہ توں میرے
بندے (خادم) ایوب
توں دیکھیا؟

میں دیکھیا اے۔

کیوں ہے دھرتی اُتے اوہدے
وانگر کوئی وی نہیں اے۔ اوہ
میرے توں ڈردا اے۔ اوہ بُرائی
توں نفرت کر دا اے۔ اوہ
راستبازی توں پسند کر دا اے۔

پر
ایہہ سب کجھ اوہدے
توں لے لے تے اوہ
تیری بھیر کرے گا۔

مینوں ایہہ ساریاں برکتاں
واپس لے لین دے۔ توں
دیکھیں گا۔

میں تینوں اجازت دیندا ہاں پئی
اوہ سب کجھ اوہدے توں لے لے
جو اوہدے کول اے، پر توں
اوس توں چھوٹا نہیں۔

میں اوہدے بدن توں
نہیں چھوڑاں گا۔۔۔

تے پنج لعنت خدا ولوں اوہدے اُتے آئی۔

مکا، مکا

ایوب دے کھستان توں لگ کے پہاڑاں دیاں
چوٹیاں تیکر جتھے اوہدا غلہ چرداسی -

ایوب دے گھر دا سب توں وڈا پتر، عمار۔

امس امس امس امس

نہیں! نہیں!
نہیں! نہیں!

اک واری فیر، اوہ دیہاڑا آیا جدوں خداود
دے پتر خداوند دے حضور آئے

تے ڈگیا ہویا وی اوہناں دے نال
اویجھے حاضر ہویا۔

میں تینوں اکھیا
کی پٹی میرے خادم، ایوب
وانگر ایجھے کوئی وی نہیں
اے۔

توں اوس نول میرے
خلاف کرن دی کوشش
کیستی پر ہنس دے باوجود
اوہ بے قصور رہیا۔

بلاشبہ، اک
!وجہ لئی

میںوں اجازت نہیں سی پئی
میں اوس نول چھو سکاں۔

پر اوہدی حیاتی پارے کیہ اے
؟ ہندی اپنی حیاتی لئی سب کچھ
بڑک کر دیوے گا۔

اوہ تیری تکمیل کرے گا جے
اوہدے کوشت تے پڑیاں
نول چھو یا گیا تے اوہناں نول
!تکلیف پڑانی کئی

میں ایہدی
اجازت دیواں گا۔

تو سوچدا ایں پئی توں
ایہدے جیسے توں جاندا
ایں۔

اوہ تیرے
ہتھال وج
کے، پر اوہدی حیاتی
محفوظ رہے۔

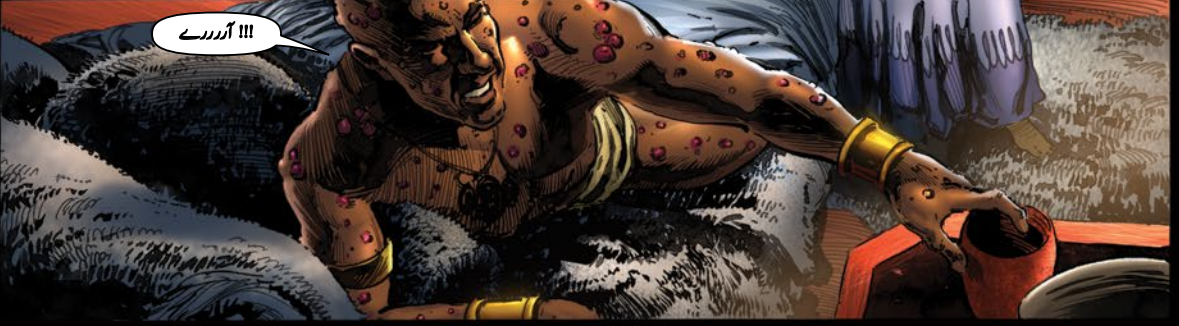
پر میں درحقیقت ایہہ کر دا
ہاں، تے ایہہ شاخ در
شاخ اپڑے گا۔

بلاشبہ، اوہدی ہر شے
تیکر اپڑنا۔

کہہ اسیں خدا توں چنگیاں
شیواں حاصل نہیں کر دے،
کہہ اسیں ایہہ کئی دہایاں توں
آج نہیں کیتا، تے برے ہوون
توں قبول نہیں کر دے؟

میں ایہہ بیوقوفی والی گل
دوچیاں توں اُمید کر دا ہاں
پر تیرے توں نہیں۔

اوہدی بھیر کر
تے مر جا

تے بن میں اوہنوں
وی چھڑ دیواں گا۔

سارا کچھ ---
 جا چکیا ---
 میرے جانور --- میرے
 نوکر --- میرے بچے ---
 کئی تے
 راہ ---

سورج گرہن ویج، خدا نون نہ
من والے اکھدے نیں جی ایہہ بوہت
وڈھی شے اے، جیہڑی اچھل کود کے
! سورج نون بھسم کر دیوے گی

کیہ ایہہ وڈھی شے اوں
چائن نون بھسم کر چکی
اے جدوں میں پیدا ہويا
ساں۔

پر ہنس نون فاقہ کشی ہوتا سی،
اوں دہانے لئی چیدے اُتے
! ہنیرے لئی لعنت کیتی گئی سی

توں کیہ آکھ
رہیا ایں؟

ہینوں پیدائش ویلے
! مر جانا چائیدا سی

مردہ، امیر تے غریب،
چنگا تے پیرا، سب نون
! آرام ملدا

صرف میں ای
اوکل وچ ہندا۔۔۔

ایوب، اسیں ہتھے کئی
دہانیاں توں ہاں، کیہ میں
کچھ آکھ سکدا ہاں؟

جدوں اسیں کئی واری تیرے
کول آوندے ساں، توں خدا
اُتے ساتوں امید رکھن لئی جرات
دیندا ہندا ساں۔

ہن، کیہ تیرے
کول امید نہیں ہونی
چائیدی۔۔۔

جے میں امید نہ رکھدا، ایہہ ہنس لئی
کیوں جے میں امید رکھن دی قوت
نہیں رکھدا۔

ایوب، خدا بے قصور
لوکاں نون سزایاں ختم
! نہیں کر دا

جے توں برائی نون
کندھدا تے اوکل نون
کندھ، تے توں کیہ بچ
ہوندا؟

ہینوں دس،
ایفتر، کیہ؟

جے، بلاشبہ، توں آج
ای بے قصور ہند اچویں
توں بن اے؟

میرے بچے مر گئے تے میرا بدن
! بیماری نال گل سڑ گیا

پر میں کدی خدا تے شک
نہیں کیتا یاں اوہدے کلام توں
انکاری نہیں ہويا

میںوں دکھا کہ میں کیہ غلط
کیتا چیدے لئی میں اینہدا
مستحق ہاں ، تے میں لیس
! توں روک دیواں گا

توں نہیں کر سکدا ، کیہ
توں اچ کر سکدا ایں ؟

ایلیفز، میرے اُتے
! غور کر

دیکھ ہے میں جھوٹ
بول رہیا ہاں جدوں میں
آکھدا ہاں کہ میں بے
! قصور ہاں

چیویں ائی توں میںوں
دکھاندا ایں ، توں جانندا ایں
پنی میں اینہدے توں توبہ
! کر لوں گا

ہن لئی ، میں دھرتی اُتے لینا
چاہندا ہاں تے میرے بدن توں
مٹنی وچ زائل ہوں دے ---

ایوب ؟

اوہ، خدا یا ، میرا گوشت خون تے
زمین تے کڑے کھوڑیاں تے پیپ
! نال یک بن چکیا اے

میں اذیت تے درد وچ
چلندا ہاں ! توں میری آتما
! وچ جی توں دیکھ سکدا ایں

کیہ میں گناہ کیتا چویں
ایلیفز آکھدا اے ؟ میںوں
! دکھا

بلد، ہے میں خالص ساں، بوہت راستہ باز، پاک بندہ ہے سیر ہے وی مینوں اوہدا رحم منگن دی لوڑ ہووے گی!

اوہدے دا نگر پاک دے طور تے اوہدے سامنے جانا، مینوں پاک ثالث دی لوڑ ہووے گی جیہڑا ہیرے لئی گل کرے پر کون؟ ہتھے کوئی وی نہیں اے!

خدا، جیسے مینوں جتھ نال بنایا، تے کیوں اوہ مینوں تباہ کرے گا؟

کیوں مریاں اکھاں دن دے اوں چائن ٹوں ویکھ دیاں نہیں جدوں میں پیدا ہو یا ساں؟

کیوں حیاتی وچ ہلس ہنیرے نوں اجازت لی، جدوں میں ہلس ہنیرے وچ رک سکدا ہاں؟

اکھر! اکھر!

اکھر معافی یاں کفارے! توں نہیں لیاندے

ٹوں آکھدا اے پئی ٹوں خالص ایں، ٹوں آکھدا اے پئی ٹوں بے قصور ایں۔ پر ایچ آکھن نال ایہہ سب کجھ نہیں بندہ۔

ایہہ اوہ نہیں جو میں! آکھ رہیا ہاں

ایوب، خدا دھوکے باز بندے دے پچان کر دا اے! اوہ بڑے بندے دے خلاف عمل کر دا اے!

تے بیوقوف لوکاں لئی، جیہڑے گھوڑے توں ودھ کے دانشمند نہیں! ہندے پئی اوہ بندے جن

ایوب، ٹوں لیناں وچوں کون ایں؟

بڑا بندہ، جھوٹا بندہ، یا اک بیوقوف؟

ایوب، توبہ کر۔ اپنے دل
نوں تیار کر۔ بدکاری نوں
چھوڑ دے۔

غیر توں اُمید تے
جرات والا بن دے
! قابل ہووین گا
پر بدکار بندے دی
اُمید مرن والے
سام لین وانگر بندی
! اے

تہاڈے تہاں دے مرن
توں بعد، ہر کوئی حکمت
لئی کتے جاوے گا؟

ایوب، ایوب طر کرن دا
دیلا نہیں اے۔۔۔

بابا! توں کجھ عقلمندی والے اکھر آکے
پر ایوب یو خوبی نال مل جانے نہیں جیہڑے،
! توں انا میرے آتے سٹ دتے تیں

ایف، جگ آتے
! غور کر

کئی واری راست تے
درست بندے بھوکے
ہندے تیں، تے چور
! اکو کامیاب تے چھلے
! پھولے نہیں

بلدہ، بڑھے بندے کول کئی
ورحیاں دی حکمت ہندی اے
جیہڑی اوہناں دے پیو دادے توں
ملدی اے، پر ایوب ساری حکمت
خدا داول آندی اے

ضوفر، توں میرے آتے
الزام لگایا، خدا لئی یوں دی
جرات کر دے ہوئے، پر
! تیرے اکھر جھوٹے تیں

! جھوٹے

کہاوتیں راکھ ہو جاندیاں تیں
! اولیاں مٹی ہو جاندیاں تیں

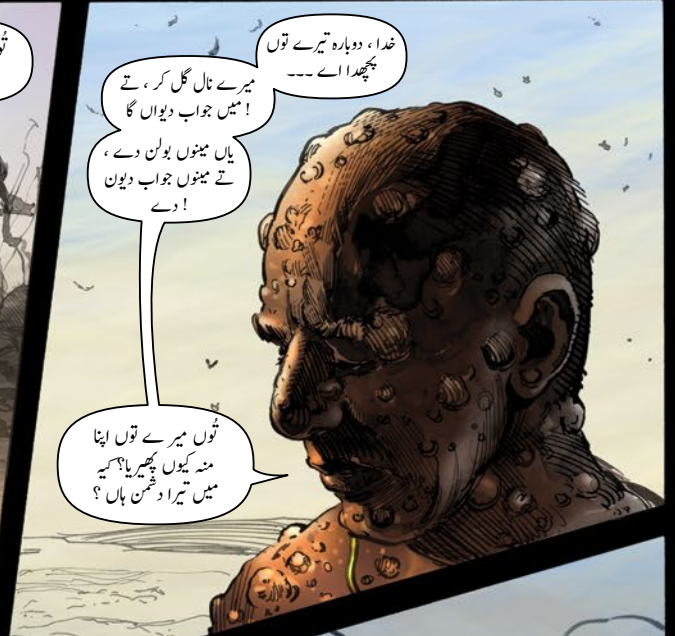

ایوب، توں مدد لئی
! کوشش کر رہیا تیں

! غیر منہ بند رکھ

ایہدے نال کوئی فرق
نہیں چننا اپنی خدا کیہ کر دا
اے، میں اوہدے آتے
! بھروسہ رکھاں گا

کیوں بے خدا ای
راست اے! تے چنگا اے!
تے راست باز اے! تے میری
! نجات اے

ٹشی ---- میں ---- تیری جرات
آکیوں ہوئی؟!

توں اپنی بدکاری توں سزا
! توں پاویں گا، اسیں نہیں

ٹشی آنج آکھ رہے
او چنی ایہ میرے لئی ہو رہیا
کیوں جے میں بدکار ہاں، پر
میں کیہ کیہتا اے؟

ٹشی، جیہڑے مینوں
بدکار دسدے او، کسی ہنس توں
میرے آتے لیاند۔

تہاںوں تلوار توں ڈرنا
! چائیڈا اے

! عدالت توں

جے ایہ میری بدکاری دی
وچر نال اے، پھر اودوں تیکر
اڈیکو جد تیکر کسی اوس توں
دیکھ نہیں لیندے جو تہاڑے
!!! لئی آ رہیا اے

ایوب، توں ہنس
توں لکایا ہویا اے۔

او، تیری برائی مٹھی لگدی اے،
تیری زبان پیٹھاں لکئی اے۔
جیہڑی جگ توں اولے اے۔۔

پر لکایا ہویا زہر فیر دی زہر
ای رہند اے، جدوں ہنس
توں نکل لیا چاوے۔

بدکار دی صرف اک ای
! قسمت بندی اے

خداوند اپنا قہر اوہناں
آتے نازل کر دا اے جدوں اوہ
اوس خزانے توں رکھن دی
کوشش کر دے نیں جو اوہناں
! کول بند اے

پر اوہناں کول کجھ
دی نہیں بچھا صرف
! راکھ

جیہڑی تینوں بیان کر
! دی اے

ضو فر میرے
! آتے غور کر

تشی اکھدے او پئی
بدکار جوانی وقع مر
جاندا اے! سچ نہیں
اے!

بارش راست تے ناراست
! دوواں اُتے پیندی اے
مینوں نہیں پتہ پئی کیوں۔۔
صرف خدا جاندا اے۔ کوئی
دی اودیاں راہواں توں نہیں
! سمجھ سکدا

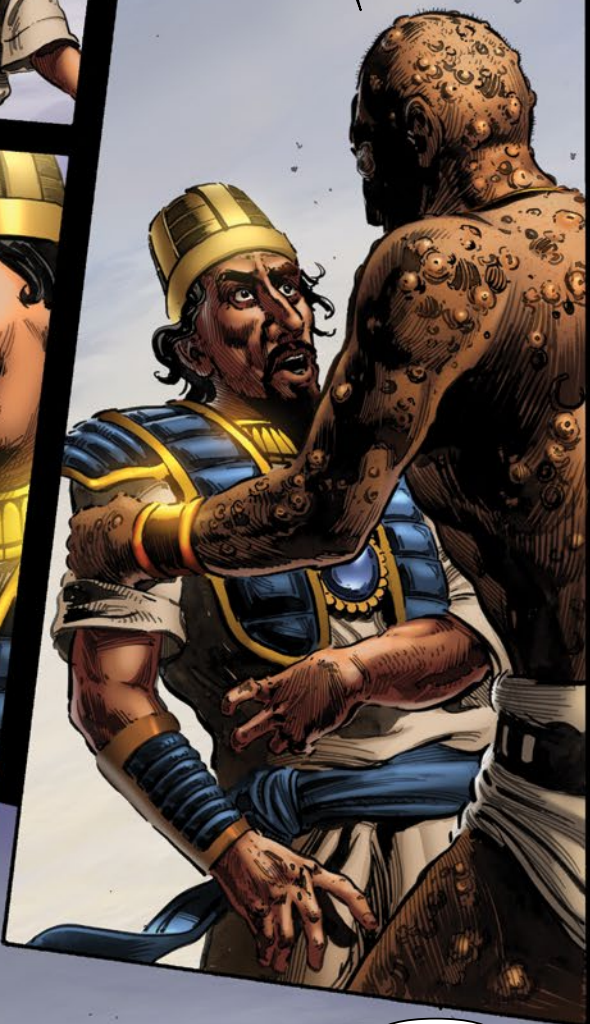
سے تشی میرے اُتے آنج الزام
لگاو گے، میریاں اتھرو نال بھریا
اکھاں توں ویٹھو تے درد نال بھر
! اے میرے منہ توں ویٹھو

چنگا، خدا تہانوں تہاڑی
پا لیرسی توں سزا نہیں
دیندا۔

بدکار لوک اپنے گناہ توں
فنا ہون والیاں اکھاں توں
کاندے نیں، پر کسی خدا
! توں لک نہیں سکدے

پر ایفز، میں اپنی حیاتی
خدا دے دل توں جان
لئی گزادی اے۔

جیویں توں اکھیا۔
خدا میرے دل توں
جاندا اے۔

اوہ جاندا اے پئی اوہناں
اکھرا دے مطابق حیاتی گزادی
جیہڑے اوہے منہ توں آوندے
نیں، جیہڑے روٹی نالوں۔۔۔

میں ہن اوہناں اکھراں
! توں نہیں سنددا

اوہناں نال موازنہ
کر دے ہوئے، میں بدکار
نہیں ہاں، بلکہ میں خدا نال
موازنہ کرے ہوئے۔
تے میں بس بدکاری نوں
دھو دیواں گا جے میرے
کول خدا دی قوت اے۔۔
پر خدا نہیں۔ کیوں؟

شاید مینوں خوش ہونا چاہیدا اے
پچی اوہ آج نہیں کردا، کیوں جے
! میں وی منا دتا جاواں گا

لوک چورے کر دے
تے برباد بندے نہیں۔
غریب بھوکے تے ننگے
بندے نہیں۔

بندہ بندے نوں قتل کر دا
اے۔ بندہ تے بدی زناکاری
کر دے میں۔
ہنیرے پٹھان لکدے ہوئے،
گندے لوک ہنیرے والے عمل
کر دے میں۔

ٹوں، ایوب، ٹوں
خدا دی نظر دج
کیرا ایں۔۔۔

! بلدو، حیران کن

ایوب، کیہ توں اپنے آپ
نوں سن رہیا ایں؟

کیہ میں کوئی شے غلط
آجی اے؟

بالکل نہیں۔ ایہ سچ اے پچی
خدا طاقتور تے پاک تے پوتر
اے۔

پر انسان؟

ایوب، انسان اک
کیرا اے۔

توں واقعی میریاں
روحانوں چک لیا
اے۔

میتوں دس بنی کتھوں
توں ایہ ساری حکمت
حاصل کیتی؟

ایوب، میں تینوں کھار پیا
ہاں جو میں دوسے دانشمند
بندیاں توں کیگیا۔

آ، "دوسے دانشمند
بندیاں توں" اچھا۔

ہر لفظ انتہائی دکھ دیوں
والے نیں، ہنس لئی میں
ہر لفظ توں گنا گنا۔

میرے کول صرف
سچائی ہی دیا اے۔۔

بادشاہ دھرتی توں اپنا باماندے
نیں، بندے امیراں توں
چرانے نیں، سجدے اپنی روزی
روٹی کمانے نیں۔

اوہ سونے تے چاندی
تے ہیریاں دی کھوج
لگانے میں، تے مٹی
کھودے نیں۔

دھرتی توں، سمندر دی
گہرائی توں، آسمان دی
بلندی توں۔

خدا نیں ہنس سب کچھ توں
پیدا کیتا، تے ایہ شخص اک
اشادہ اے اپنی اوہ کچھ دی
کرن دے قابل اے۔

خدا ہر شے توں لیجا چکیا
اے ماسوئے میرے روح
وچ دی گئی توں۔

اوہ شاید میرے نال گل نہ کرے
، پر تیں اوہے خلافت گل نہیں
! کراں گا جیوں کی کیتی

سوناتے چاندی
لیاندے جاسکدے
نہیں۔

سوناتے چاندی
لیجھے جاسکدے
نہیں۔

سوناتے چاندی
دے تے قول کیتے
جاسکدے نہیں۔

پر سوناتے چاندے
خزانے نہیں جیہڑے
چوری کیتی جاسکدے
نہیں۔

خزانہ جیہڑا گواچ
! سکدا اے

خزانہ، جیہڑا کہ آخر تے،
ہتھوں نکل سکدا اے۔

پر عظیم خزانہ
نہیں۔۔۔

تے ایہہ عظیم خزانہ
کیہ اے؟

! حکمت

انج نہیں جیہڑا اسیں آبا
واجدہ دے تجرباں، یاں
مشاہدات توں ویتھیا سی۔

تے حکمت کتھوں
آندی اے؟

کیوں میں اوہناں پرانے
دہاڑیاں دی خواہش کر دا ہاں
جدوں میں خدا دی حضوری توں
! محسوس کیتا

اوہناں دہاڑیاں وچ، جدوں
میں ہنیرے وچوں لنگیا،
تے میں اوہدے چائن وچ
نہا لیا۔

خدا دا خوف حکمت اے،
"برائی توں پتتا حکمت اے"

حکمت جاتی توں
دی کھوج اے جہنوں خدا
ساڈے وچ رکھے گا۔

خدا مزید مینوں
برکت نہیں
دیندا۔

میں اچھائی دی اڈیک
کر دا ہاں پر برائی نوں
پاؤندا ہاں۔

میں چائن نوں لبھدا
ہاں پر ہیرے نوں
پاؤندا ہاں۔

میں مدد لئی چاؤندا ہاں
تے کوئی جواب نہیں
دیندا۔۔

میں اپنی بیوی دا وفادار
رہیا، تے کسے ہوو بڑی
ول نہیں دیکھیا۔

میں ہمیشہ سچ
بولیا

میں اوہناں دی
مدد کیتی جہناں
! نوں لوڑ ہندی سی

کیوں بے صرف
ایہہ ائی اک نے سی
جہنوں بیان کیتا جا
سکدا سی۔

کوئی دی نہیں۔۔۔
ماسوائے تیرے۔

اک داری، چو کھے چر پہلوں
نہیں۔ میں اپنی سارگی نوں دجایا تے
! لوکاں میں میرے نال ڈانس کیتا

ہن، میں دیکھی گیت گایا، پر
ٹوں میرے گناہواں نوں شمار
کرنا شروع کیتا۔

!!! نہیں

میں دشمن دی بد
قسمتی تے کدی خوش
نہیں ہویا ساں۔

ٹنسی شاید میرا یقین نہ کرو
، پر کسی منصف نہیں او،
خدا اے !

ہے اوہ کچھ جو ٹنسی میرے بارے
آکھیا کچ اے ، تے کیوں خداوند
دی عدالت چھیتی نال میرے
اُتے نہیں آئی ؟

!!! لڑک جاو

میرے دوستو۔۔۔ میں
تہاڑے نالوں چھوٹا ہاں ،
لہس لہی میں اپنی زبان
سنیالدا ہاں -

ٹنسی حکمت نال ہجرے ہوو
گے ، جہنوں میں جے نہیں
! رکھدا

پر میرا اندازہ اے
پچی ایہہ ہمیشہ سچ
! نہیں اے

تہاڑوں سزا دتی
جانڈی اے ، سوال
ایہہ دے پچی۔۔

جیویں کہ اسیں
آکھیا ، اسیں کیویں
خدا دیاں راہواں
نوں جان سکدے
ہاں

ایہہ کچھ وی نہیں
اے جو تیں کدی
دیکھیا سی ، پر۔۔۔

الہیو، اسیں تیرے نالوں
ودھ کے جگ دا تجربہ کیتا
اے۔۔۔

پر اوہ سب کچھ جو توں اپنی
حکمت تے تجربے نال کیتا اے
ایہہ ایوب نوں دلائل پیش کر دا
اے۔۔

تے توں جے تیکر
اوس نوں غلط ثابت
! نہیں کیتا

توں محض کسے
پوشیدہ گناہ لہی
! اوہنوں رد کیتا

شکریہ ،
ایہو۔۔۔

ایوب ، میںوں
شکریہ نہ آکھ -
میں تینوں دی کچھ شیواں
! آکھنا پاندرا ہاں

تے تجربات --- تے روایت
تے سزا ---

جدوں خدا بولدا اے، ایہہ
تہاؤں اوس توں بہتر سمجھن وچ
مدد دیندا اے۔

جدوں خدا سزا دیندا اے،
ایہہ تہاؤں مدد دیندا اے
! پئی کسی اوہدے ول مڑو

توں خدا دے خلاف تینوں
جواب نہ دیوں لئی تے اپنے
آپ توں بیان نہ کرن لئی
شکایت کر دا ہاں۔

پر خدا گل بات کر دا
اے، پیشہ اوہدوں نہیں
جدوں لئی توقع یا خواہش
! کر دے او

ایس سارے اوہدے
توں بدتر دے خقدار
ہاں جو ایس حاصل کر
دے ہاں۔

اوہ اوہو کجھ کر داے جو اوہ
ساٹوں بہترے توں چائن ول
لیجاؤن لئی کر دا اے۔

ایہو، میں بے قصور ہاں پر خدا
میرے نال گل کرن تے جواب نہ
دیوں لئی جدوں میں پوچھدا ہاں
ایہدے توں انکاری اے۔

اوہ تہاڑے توں کسے
شے لی وی انکاری نہیں
! اے

جے خدا بے ایمان
دے عذر توں نہیں
سنندا۔۔۔

جے اوہ اوہناں نال مخاطب
نہیں ہندا جیہڑے مغروری
نال بولدے میں۔۔

کیوں اوہ جواب نہ دیوے گا
کیوں جے کی اڈیکدے
اڈیکدے تھک جانے او؟

خدا لوکاں نوں
! اذیت نہیں دیندا

اوہ اک استاد اے
تے کیسا استاد اے ، کیوں جے ،
قانون جیہڑوں اوہ سکھاندا اے
ایہہ اوہ قانون نہیں جیہڑا اوسنے
! بنایا اے

کانکات خود
اوہدے اگے
! جوایہہ اے

گرج خود وی اوہدی
آواز دا مقابلہ نہیں کر
! سکدی

اوہ بارش تے برف
نوں دسد اے پچی
! جدوں ڈگنا اے

ہوا اوہدے ساہ دا مقابلہ
! کدہی نہیں کر سکدی

تے ٹہی آکھدے او
پچی اوہ خاموش
! اے؟

اوہدے نوں
ڈرنا درست
! اے

اوس اک اگے جھکنا درست
اے جیہڑا آج دے طوفان دا
حکم دیندا اے ۔

جی ہاں ۔۔۔

اوہ ہتھے اے
! ، ایوب

اوہ گل بات کر
! دا اے

میں بیوقوف ہاں ہے میں مقابلہ کر دا
ہاں ، ہتھوں تیکر پچی میں لہنا بیوقوف
نہیں ہاں ایہہ آکھن لئی جیویں کسی آکھیا
! اے ۔

خدا اپنی طاقت میں عظیم
! اے ، راست اے تے
! راستباز اے ۔

ایوب؟

ہاں اے
خداوند؟

ایوب۔۔۔

میں تیرے نال گل
! کر رہیا ہاں
اوہناں نال
! نہیں

ہاں اے
خداوند۔

توں ایچ گل کردا ایں
چیویں توں ہر شے
! توں سمجھدا ایں

پر تیرے اکھر پیری
حلت توں گھٹ نہیں۔

میں اوہناں دی
حماقت دا جواب دے
رہیا ساں۔۔۔

ایوب!!!!

ہن، میرے کول تیرے لئی
کچھ سوال نیں۔ تے میں
تیرے توں چاہندا ہاں پئی توں
اودے جواب دیویں۔

ہاں، اے
خداوند۔
میں کوشش
کراں گا۔

جدوں میں دھرتی نوں بنایا تے
ایس نوں بادلاں نال کپڑے پہنایے
تے ستاریاں نوں ایناں دی روشنی
نال بنایا۔۔۔

کیہ تُو وضاحت کر
سکدا ایس پچی ایہہ
کیویں ہویا؟

کیہ تُوں دُنیا نوں کدی شکل
دئی مٹی نال تے روشنی نوں
ہنیرے نالوں دکھ کیلتا؟

کیہ تُوں سمندر دی تہہ
دی پہل قدمی کیلتی؟

کیہ تُوں آسمان دی اونچائی
تے ستاریاں دی حرکت
نوں ترتیب دتا؟

کہیہ ایہہ تیرے ہتھوں
ہندا اے پئی جوان شیر
اں توں خوراک دئی
جاندی اے؟

کہیہ توں ہرن نوں
بچے پیدا کر دے
ہوئے دیکھدا ایں؟

کہیہ توں نویں پیدا ہوئے
پنچھیاں دے رون نوں سنندا
ایں؟

کہیہ توں گھوڑے
نوں اپنی چوھی
طاقت دیندا
اے؟

ہنس لئی مینوں جواب دت۔
ایوب! توں مینوں دسیں گا پئی
کیوں شیواں نوں ہونا چاہیدا
اے؟

میں۔۔۔ میرے
کول جواب نہیں
اے۔

ایہدی بجائے غیر ایساں سوالاں
دے جواب دے

عیب و غریب جانور، جیدے
لوہے داگر پٹھے تے ہڈیاں
! میں

ہتھے جگ وچ ایہدے
! داگر کچھ نہیں اے

کوئی بس نوں بدل
! نہیں سکدا

کیہ میرے داگر تیرے
کول طاقت ہے اے؟

کیہ توں بدکارا تے
تہائی نوں لیا سکدا
! میں؟

!بوہت وڈھی شے

مچی پھرن دی
ہوک نال اوہدا
!شکار کرنا

سریہ توں ملیں توں پھڑ سکدا
اِس تے کیہ توں ایہدے لئی
سرگوشی کر سکدا اِس جے توں
ایہدا مالک ہوویں؟

ہتھیار بند وانگر چڑا!
!تے چٹان ورگی چھانی

میں ایناں مخلوقات نوں پیدا
کیتا تے کوئی اوہناں دے
خلاف کھلو نہیں سکدا

فیر، کون میرے
خلاف کھلو سکدا اے؟

ایوب، میں کائنات نوں
بنایا اے۔ میں دھرتی
نوں بنایا اے۔

میں بس نوں کی وڈھی مخلوقات
نال معصوم و محکوم کیتا اے۔

میں تینوں بنایا
اے۔

میرے اُتے
بھروسہ رکھ۔

میں چاندرا پاں پتی تیرے کول
منصوبے میں جیہڑے انسانی سمجھ تے
طاقت دی سمجھ توں باہر نیں۔

توں بچھیا کون تیری حکمت نوں
رکھدا اے، تیری طاقت نوں، تے
تیری راجتازی نوں

میں چاندرا پاں
پتی توں سب سمجھ
کر سکدا ایں۔

ایہہ کون سی جہنے سکند وچ
اندازہ لگایا ایہدی پوری
تصویر نوں جائیں بغیر؟

میں -
میں معافی
چاندرا پاں -

میرے کول اینا سوالاں دا
جواب نہیں اے جیہڑے توں
پچھے یں، صرف توں ای ایناں دا
جواب جاندا ایں۔

ہن تیکر، میں تیرے جلال
وجہ زندہ رہیا اودہی وجہ نال
جو میں سنیا۔

ہن، میں تینوں پنییاں
اکھاں نال دیکھیا تے اپنے
سکناں نال سنیا۔۔۔

! مینوں معاف کر

میں تیری حکمت توں نہیں
رکھدا، پر میں تیری حکمت
اُتے بھروسہ رکھ سکدا ہاں۔

میریاں اکھاں اندروں دیکھ
رہیاں نیں، اپنے آپ توں،
میں پنییاں اکھاں باہر تیرے دل
! موڈا ہاں

جیویں تیرے تن
دوست نیں۔۔۔

ایوب، میں
تیرے توں ناراض
نہیں ہاں۔

توں میرے تے میرے بارے
سوالاں توں رکھدا اں، پر توں
میرے خلاف نہیں بولیا۔

میں تینوں اپنا خادم آکھدا ہاں،
میں تینوں اپنا دوست آکھدا ہاں۔

جد کہ میں ایوب نال اوس
نوں درست نال لئی گل بات
کیجی، ایہہ لیس لئی نہیں پئی
اوسنے مینوں ناراض کیتا -

ٹسی بہر حال
کیتا اے -

ٹسی میری طاقت تے اضا
ف بارے گل کیجی بلکہ
میرے اختیار تے رحم نوں
! نظر انداز کیتا

ٹسی ایوب نوں جھوٹا آکھیا،
مناقیق آکھیا، گناہکار آکھیا!
آکھیا پئی میں اوس نوں سزا
! دے رہیا ہاں

ٹسی درست طور تے میری
گل نہیں کیجی، بیویں ایوب
نیں کیجی -

تہاڑے دچوں ہر نہیں ست
سانڈ تے ست منڈھے
سوختی قربانی دے طور تے
مینوں جیش کیستے -

میں تہاڑی خاطر ایوب دی
دعا نوں قبول کراں گا تے
میں اودہ تہاڑوں نہیں دیواں گا
جیوے کسی مستحق اوہ -

توبہ کرو -

ایوب دے دوستاں نہیں اورچ ای کیتا
چیویں خداوند میں اوہناں نوں دسیا سی

تے ایوب نہیں دی ، اوہ ای کیتا جو خدا
نہیں اوس نوں آکھیا سی ۔

اے خداوند میرے
دوست ہنس ٹھہرائی تال
! تیرے سامنے آئے میں

اوہناں میں اسنے
گناہواں دی پچھان کیتی
! تے توبہ کیتی اے

ایہہ سو تھئی ٹھہرائی اوہناں دے
گناہواں دی ادائیگی اے جیہڑے
اوہناں میں تیرے خلاف کہتے سن

تے خداوند نہیں اوہ ای کیتا جیدا
اوہنے وعدہ کیتا سی ۔

کیونکہ توں کدی جائیں
گا پچی ایہہ سب کیوں
رو نما ہو یا؟

ایوب کیہ ایہہ
تینوں سکھاؤں کی
اک سبق سی؟

سانوں سکھاؤں
لنی اک سبق؟

یاں اوہناں لنی
جیہہڑے ساڈے پچھے
آئے سن؟

شاید اوہناں ساریاں لنی ---
! یاں ساڈے گمان توں پرے

اوس ویلے سب کجھ ، جدوں
توں کے نوں خدا سامنے اپنی
خاطر کھلون لنی آکھیا سی۔

تے بن ، اسیں تینوں ناکام
کرن توں بعد ، توں ساڈی
! خاطر کھلوتا ایں

میرے دوست ،
خداوند دی برکت
تیرے آتے اے۔

میں تینوں اپنا دوست
شمار کرن وچ فخر محسوس
کروا ہاں۔

توں کیوں ساڈے نال
نفرت نہ کردا ، اوہدے بعد
جو اسیں تیرے لنی آکھیا؟

کیوں بے خدا ساڈے نال نفرت
نہیں کردا ، ہتھیوں تیکر کہ ساڈے
اوہدے نال ایج برتاو کرن لنی جو
! اسیں کردے ہاں

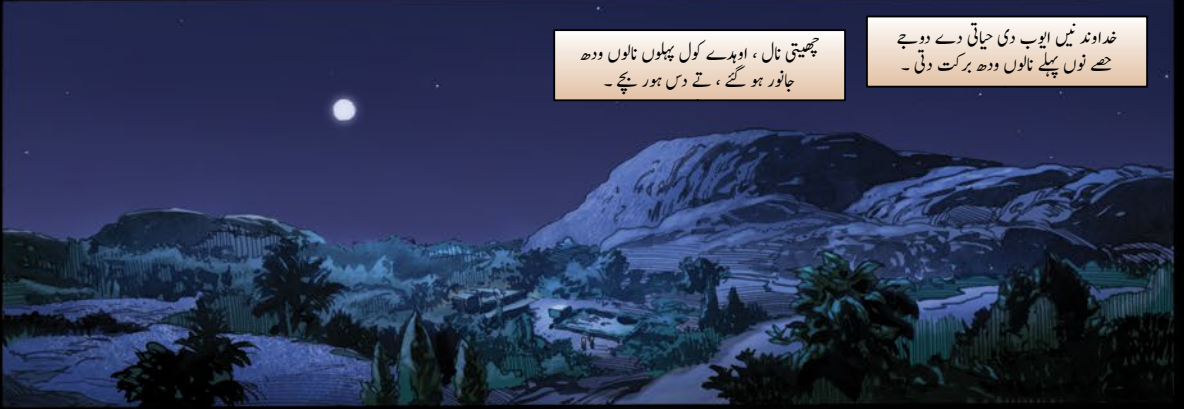
ہینوں شک کی پچی اسیں
ہس نوں جھجھن دے قابیل
ساں ہے اسیں ایناں ساریاں
دوچوہات نوں جانندے۔

پر مہیں خداوی طاقت ،
راستہ بازی تے ساڈے لئی اوہدی
محبت اُتے ٹک نہیں کیاتا۔

جھجھتی نال ، اوہدے کول پہلوں نالوں ودھ
جانور ہو گئے ، تے دس ہو رہے۔

خداوند نیں ایوب دی حیاتی دے دوہے
جھے نوں پہلے نالوں ودھ برکت دتی۔

تے اوہدی نسل دیاں
بوہت ساریاں پھنساں۔

تے اوہ مر گیا ،
بڑھاپے وچ تے اپنے
پورے سالاں وچ۔

SUPERBIBLE.TV